

Posudek diplomové práce

Bc. Kristiny Petříčkové

Vliv rychlosti chůze u pacientů s periferní vestibulární lézí na schopnost udržení přímého směru chůze

Předložená práce se zabývá velice zajímavým tématem, které vychází z přelomové práce Brandta z roku 1999, který jako první popsal, že u pacientů s vestibulární lézí dělá menší problém rychlá chůze nebo běh než chůze pomalá. Předkládaná práce má jasně stanovené hypotézy a metodiku, velice dobře je zpracována statistická analýza dat a grafické zpracování výsledků.

Velice dobře je zpracovaná rešeršní část, vychází z referenčního seznamu prací, který je uveden na 9 stranách. Sama práce má 58 textových stran, přílohy a seznam použitých zkratk.

Zajímavým zjištěním je, že skupiny pacientů s vestibulární lézí neliší v úchylných při normální chůzi, ale statisticky významně se liší u tandemové chůze a to zejména při vyloučení zrakové kontroly. Tato testovací situace vyžaduje zapojení více senzorických informací.

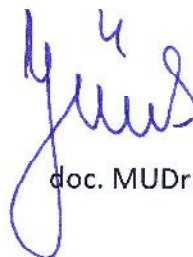
Zajímavé by bylo srovnání uvedených výsledků se skupinou pacientů s nekompenzovanou vestibulární lézí, kde by bylo možné předpokládat výraznější rozdíly.

V závěrech práce mně chybí vyjádření ke stanoveným hypotézám.

K práci mám jednu otázku: V práci popisujete, že se u všech pacientů jednalo o kompenzovanou vestibulární lézi. Na základě čeho lze hodnotit vestibulární lézi jako kompenzovanou nebo nekompenzovanou a v jakém časovém horizontu od akutní léze lze očekávat plnou vestibulární kompenzaci?

Závěrem bych chtěl zdůraznit, že předkládaná práce je mimořádně kvalitní, svým provedením a zpracováním dat by byla vhodným podkladem pro publikaci v odborném časopise.

Práci hodnotím výborně

doc. MUDr. Jaroslav Jeřábek, CSc.

25. 5. 2017